

LUDWIK DUDZIAK (1914-1992)

Urodził się 8 sierpnia 1914 roku w Wieszkowie k. Żelazna. Syn Walentego i Stanisławy z domu Stachowska. Ukończył czteroklasową Szkołę Powszechną. Do listopada 1937 roku pracował w gospodarstwie rodziców.

4 listopada 1937 roku został powołany do czynnej służby wojskowej i wcielony do 2. kompanii 70. pułku piechoty. 5 marca 1938 roku przeniesiony do batalionu Korpusu Ochrony Pogranicza „Borszczów” i przydzielony do obsługi ckm, jako taśmowy. Od 4 września z jednostką brał udział w kampanii wrześniowej, m.in. w walkach w rejonie Końskie. 10 września został wzięty do niewoli niemieckiej i umieszczony w Stalagu XI B w Fallinngbostel (nr jeniecki 1847). 7 czerwca 1941 roku został zwolniony z obozu.

Do końca wojny pozostał w Niemczech na przymusowych robotach. Pracował w majątku rolnym. Po wojnie przez dwa lata zatrudniony był w rolnictwie, a następnie do lipca 1951 roku w Pafawagu we Wrocławiu. W tymże roku, w Gostyniu zawarł związek małżeński z Anielą Kuberką i zamieszkał w Goli. Tam prowadził własne gospodarstwo rolne. Od 17 lutego 1986 roku członek ZBoWiD.

Zmarł 21 października 1992 roku i pochowany został na cmentarzu w Starym Gostyniu.

Informacje syna Ludwika Dudziaka – zbiory rodzinne. Związek Kombatanów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych Koło Gostyń, *Ankieta personalna ZBoWiD*; Książeczka wojskowa nr 0470535 RKU Leszno (10.02.1949).